

Til:

Rovviltnemnda i region 7
v/ Statsforvalteren i Nordland
sfnopost@statsforvalteren.no

Fra:

NOAH – for dyrs rettigheter
Dronningens gate 13
0152 Oslo
register@dyrsrettigheter.no

Ref: 2025/242

Dato: 27.05.2025

Klage på vedtak om kvote for lisensfelling av jerv i region 7 – Nordland 2025/2026

NOAH – for dyrs rettigheter påklager med dette vedtak om kvote for lisensfelling av jerv i region 7 Nordland i 2025/2026. Rovviltnemnda har vedtatt en kvote for lisensfelling av 15 jerv, hvorav maksimalt syv tisper. Vi ber om at vår klage tas til følge og at det ikke tillates lisensfelling av jerv i region 7 i 2025/2026, fordi vilkårene for å tillate felling ikke er oppfylt i denne saken.

Innledning

NOAH mener vedtaket er i strid med Bernkonvensjonen og naturmangfoldloven. Jerv er kategorisert som sterkt truet på den norske rødlista. I 2024 ble det registrert kun 61 jervekull i Norge, hvilket er en nedgang på 3 kull fra året før. Dette er et katastrofalt lite antall for å sikre bestandens overlevelse, og bør medføre at det ikke under noen omstendigheter tillates lisensfelling av jerv. Selv om det nasjonale bestandsmålet er oppfylt, påpeker NOAH at dette er satt altfor lavt, spesielt med tanke på Norges forpliktelse til å ta vare på arten, samt det faktum at bestandsmålet verken er basert på forskning eller i utgangspunktet var ment å være maksimumsmål.

NOAH understreker at jerv er en norsk ansvarsart, ettersom en stor del av den europeiske jervebestanden lever i Norge (mellom 25-50 %). Det er skammelig at det er slik norske myndigheter behandler truede dyr, og ikke minst en norsk ansvarsart. Verden står midt i en naturkrise, og Norge undertegnet nylig en naturavtale som er tydelig på at alle

land må stanse aktiviteter som fører til risiko for at ville dyr blir utryddet. I Norge er den rådende politikken overfor rovdyr nettopp en slik faktor.

Forskning viser dessuten at skyting av rovdyr ikke er det mest effektive for å forebygge skader på beitedyr. Dette kommer av at det alltid vil vandre nye individer av samme art til de samme områdene. Man gjør ikke områdene mindre attraktivt for nye dyr ved å felle enkeltindivider av rovdyr, og resultatet blir rutinemessig skyting av truede rovdyr som egentlig skal være fredet. Hovedkonklusjonen fra studier om hvordan redusere konflikt mellom beitedyr og rovdyr er derimot at man legger vekt på ikke-letale forebyggende tiltak. NOAH minner også om at Norge er forpliktet etter Bernkonvensjonen til å finne andre løsninger enn skyting.

NOAHs vurdering

1. Vilkåret om bestandens overlevelse er ikke oppfylt

Ifølge naturmangfoldloven (nml.) § 18 kan vedtak om felling kun treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse. NOAH kan ikke se hvordan rovviltneemnda kan forsvare felling av en art som er kategorisert som sterkt truet i Norge, og sårbar i andre deler av Skandinavia. Denne lisensfelling kan bidra til å redusere bestandens overlevelse på kort og lang sikt. I en presset og liten bestand som jervebestanden i Norge, vil ethvert uttak kunne ha store konsekvenser for arten som helhet. Det er fullstendig uforsvarlig å gi tillatelse til å skyte så mange dyr. Som sterkt truet art på norsk rødliste, skal jerven både etter Bernkonvensjonen og naturmangfoldloven ivaretas og sikres levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. I lys av at jerven er en norsk ansvarsart, har vi også et internasjonalt ansvar for å ta vare på den.

Per 28.april er det kun påvist syv ynglinger av jerv i Nordland i 2025, jf. saksframlegget. Dette er under det regionale bestandsmålet, hvilket bør medføre at det ikke tillates omfattende lisensjakt.

Ifølge Rovdata ble det påvist 61 jervekull i Norge i 2024. Dette er en nedgang på 3 kull sammenliknet med 2023. Det nasjonale bestandsestimatet anslår at bestanden ligger på omkring 350 voksendyr. Bestanden er kategorisert som sterkt truet på norsk rødliste, og det er utfordringer med den genetiske levedyktigheten til jervebestanden i Skandinavia.¹ Riksrevisjonens undersøkelse av rovviltforvaltningen viser at myndighetene ikke har lyktes i å etablere et godt samarbeid om forvaltning av jerv på tvers av regiongrensene. Dette er svært bekymringsverdig, og burde medføre at det ikke tillates lisensjakt på jerv. Det bør også tas hensyn til at Klima- og miljødepartementet har hatt innvendinger mot forvaltningsplanen for rovvilt i region 7 siden

¹ Riksrevisjonens undersøkelse av rovviltforvaltningen. Dokument 3:13 (2018-2019).

2011, fordi den ikke er i samsvar med gjeldende regelverk og nasjonal rovviltpolitikk. Det handler spesielt om rovviltsonene i regionen, som er altfor små og fragmenterte. Miljødirektoratet har påpekt at planen gjør det vanskelig å oppnå bestandsmål og forvalte virkemidlene i rovviltpolitikken.² Rovviltnemnda er dermed nødt til å legge til rette for ynglende jerv også utenfor forvaltningsområdene.

Føre-var-prinsippet:

Det finnes ikke noen forvaltningsplan om langsiktig overlevelse av jervebestanden i Norge, eller noen plan for hvordan bestanden skal fås ut av statusen som sterkt truet på rødlista. I lys av de relaterte usikkerhetene med hensyn til hvordan levedyktigheten av bestanden skal sikres på lang sikt er kravet til kunnskapsgrunnlaget henholdsvis større (jf. § 8 nml.) enn det ville være hvis det var en slik plan vedtatt. Derfor har rovviltnemnda også en større plikt til å vise hvordan den langsiktige overlevelsen sikres ved andre tiltak. NOAH mener at rovviltnemnda ikke har synliggjort noen tiltak som skal sikre at fellingingen ikke medfører fare for overlevelse og levedyktighet av jervebestanden i Norge. Bestandsmålet for jerv er altfor lavt til at jervene skal fylle sin naturlige plass og økologiske rolle i naturen.

Det foreligger heller ingen vurdering av konsekvenser av kontinuerlige skadefellingstillatelser og høye lisensfellingskvoter på jerv i vedtaket. Uten bevis konkluderer rovviltnemnda med at fellingingen ikke vil true bestandens overlevelse. Dette oppfyller ikke kravet i § 8 i nml. om kunnskapsgrunnlaget til offentlige beslutninger. Siden det foreligger en risiko for alvorlig og irreversibel skade på naturmangfoldet, bør føre-var-prinsippet komme til anvendelse i denne saken.

NOAH mener at en lisensfellingskvote på 15 jerver vil true bestandens overlevelse. Dette betyr at et av vilkårene for å tillate lisensfelling ikke er oppfylt, jf. nml. §§ 9 og 18.

2. Vilåret om skade er ikke oppfylt

NOAH mener at den vedtatte kvoten er uforholdsmessig høy, og at det ikke finnes noe juridisk grunnlag for å åpne for lisensfelling av jerv av et slikt omfang, jf. nml. § 18 bokstav b. NOAH påpeker at omfanget av tap av sau til jerv har vist en nedgang over flere år i region 7. I 2024 var det kun 6 påviste tap av sau til jerv i regionen, jf. saksframlegget. Det er også begrenset tap av rein til jerv i regionen, og i reindriftsåret 2023/2024 ble det kun påvist 46 rein tapt til jerv. I den forbindelse henviser NOAH til Revised Resolution No. 2 (1993) on the scope of Articles 8 and 9

² Riksrevisjonens undersøkelse av rovviltforvaltningen. Dokument 3:13 (2018-2019).

of the Bern Convention, vedtatt av den Stående Komiteen den 2. desember 2011 hvor det lyder i henhold til anvendelse og fortolkning av artikkel 9 første ledd bokstav b (som tilsvarer nml. § 18 første ledd bokstav b): «(...) *The exceptions should be proportional to the damage suffered (...)*». På lignende måte har Lovavdelingen uttalt at «*loven oppstiller et visst minstekrav til skadens alvorlighetsgrad og omfang, før uttak kan skje*» (Lovavdelingens uttalelse den 15.12.2016, s 5). NOAH mener at dette minstekravet ikke er oppfylt i vedtaket.

NOAH kan ikke se at rovviltnemnda har gitt begrunnelse eller vist bevis om at skade forårsaket av jerv i region 7 eller skadepotensialet er av et slikt omfang eller alvorlighetsgrad at nml. § 18 første ledd bokstav b kan anses å være oppfylt.

3. Vilkåret om andre tilfredsstillende løsninger er ikke oppfylt

Ifølge naturmangfoldlovens § 18 er det adgang til felling av rovdyr kun dersom vilkåret om at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte, er oppfylt. Det finnes mange alternativer til nedskyting av jerv, men disse er verken drøftet eller forsøkt av rovviltnemnda, hvilket betyr at vilkåret om andre tilfredsstillende løsninger ikke er oppfylt, jf. nml. § 18 og Bernkonvensjonen artikkel 9.

Rovviltnemnda har ikke drøftet andre tiltak enn dreping av jerv i denne saken. Det er opp til nemnda å foreslå og beskrive slike løsninger, og nemnda har ikke gjort dette. Vedtaket oppfyller dermed ikke kravet om prioritering av andre løsninger uttalt på side 7 i vedlegg til Revised resolution No. 2 (1993) on the scope of Articles 8 and 9 of the Bern Convention: «*The competent national authority should choose, among possible alternatives, the most appropriate one that will have the least adverse effects on the species while solving the problem. The reasoning of the choice should be objective and verifiable.*»

Det finnes en rekke tiltak som har bevist langt større effekt enn å ta livet av rovdyr for å beskytte beitedyr. Det beste tiltaket er å skille rovdyr og beitedyr i tid og rom. Det bør også vurderes å flytte sau og tamrein til områder der det er mindre sannsynlighet for konflikt mellom beitedyr og rovdyr. Det er også mulig å gjennomføre tiltak slik at beitedyr ikke slippes ut i rovdyrrområder overhodet. Det finnes også tilskudd til sauehold som velger å holde dyrene hjemme i beitesesongen. I tillegg finnes rovviltsikre gjerder, droner, vokterhund og flaggliner, som alle er forebyggende tiltak som har vist seg å være effektivt i andre land.

Det er bevis fra en rekke forskningsstudier at lokale forhold, ikke antallet rovdyr, spiller en

nøkkelrolle for å redusere omfanget av tap av husdyr til rovdyr.³ En av hovedkonklusjonene fra studier om hvordan redusere rovdyr- og husdyrkonflikter er at det bør legges mer vekt på ikke-letale forebyggende tiltak.^{4 5}

Ikke-selektiv felling av rovdyr har kun kortsiktig effekt og er ikke effektivt med hensikt å forhindre ytterligere angrep. Dette er på grunn av at det vandrer inn andre individer av den samme arten i området. En undersøkelse gjennomført i Spania kom til at felling av ulv er kontraproduktiv fra et skadehåndterings- og bevaringsperspektiv.⁶ Studien anbefalte å sette fokus på bedre dyreholdpraksis (ubeskyttet husdyr er mer utsatt for predasjon). Studien baserte seg på flere nye vitenskapelige publikasjoner og konkluderte med at felling av bestander av store rovdyr er uberettiget av vitenskapelige grunner. Felling undertrykker visse egenskaper i rovdyr og endrer dermed rovdirenes rolle i økosystemet. Forskerne påpekte dessuten at gjennomføring og utfall av forvaltningstiltak rettet mot store rovdyr bør vurderes av *etiske* grunner.

NOAH mener det finnes alternative tiltak som er langt mer effektive enn lisensfelling for å hindre skade på beitedyr. Rovviltnemnda har ikke gitt noen objektiv eller verifiserbar begrunnelse for hvorfor felling er den eneste tilfredsstillende løsningen, og har ikke tilstrekkelig drøftet eventuelle andre løsninger. NOAH mener derfor at vilkåret om å finne andre tilfredsstillende løsninger ikke er oppfylt i denne saken, jf. nml. § 18 andre ledd og Bernkonvensjonens artikkel 9.

4. Den fastsatte kvoten for lisensfelling av jerv er motivert ut ifra bestandsmål

Det står i saksframlegget at «*Vi vurderer at et slikt uttak vil ha en skadereduserende effekt samtidig som det ikke vil være til skade for jervebestandens overlevelse, og at et slikt uttak vil bidra til å stabilisere bestanden omkring 10 årlige ynglinger*». Det er dermed klart at sekretariatets forslag og vedtaket i seg selv er motivert ut fra et mål om å forvalte bestanden av jerv ned mot det vedtatte bestandsmålet i regionen.

NOAH understreker at det ikke er lovlig adgang til lisensfelling av jerv som kun er styrt av

³ Rigg, R., Find'o, S., Wechselberger, M., Gorman, M. L., Sillero-Zubiri, C., & Macdonald, D. W. (2011). Mitigating carnivore–livestock conflict in Europe: lessons from Slovakia. *Oryx*, 45(2), 272-280.

⁴ Karlsson, J., & Johansson, Ö. (2010). Predictability of repeated carnivore attacks on livestock favours reactive use of mitigation measures. *Journal of Applied Ecology*, 47(1), 166-171.

⁵ Treves, Adrian., Krofel, Miha., & McManus, Jeannine. Predator control should not be a shot in the dark. *Front Ecol Environ* 2016; 14(7): 380– 388, doi:10.1002/fee.1312.

⁶ Fernández-Gil, A., Naves, J., Ordiz, A., Quevedo, M., Revilla, E., & Delibes, M. (2016). Conflict misleads large carnivore management and conservation: brown bears and wolves in Spain. *PLoS ONE*, 11(3), e0151541., s 10.

bestandsmål. Det finnes ikke hjemmel for ren bestandsdesimering av sterkt truet jerv i loven – det finnes kun hjemmel for å gjøre unntak fra strengt vern dersom helt konkrete vilkår er møtt. Vi henviser her til Lovavdelingens uttalelse den 15. desember 2016 hvor Lovavdelingen konkluderer med at «*Bernkonvensjonen tillater imidlertid ikke at en styrer etter et bestandsmål uavhengig av konvensjonens vilkår for felling.*» (s. 7). Det er oppsiktsvekkende at rovviltneemnda i region 7 begrunner lisensfelling av jerv med bestandsmål, og ser bort i fra lovens krav til lisensfelling som gjelder både utenfor og innenfor forvaltningsområder for jerv. Bruk av unntakene i den hensikt å drive forvaltningsmessige inngrep for å motvirke vekst i eller utbredelse av jervebestanden slik at de forblir i en sterkt truet status, er utelukket for jerv som er oppført i vedlegg II av Bernkonvensjonen. Tvert imot anmoder Anbefaling nr. 163 (2012) fra den Stående Komitéen om å ønske vekst i bestanden velkommen: «*In that context, welcome the natural expansion of large carnivores' populations, especially where this may help a population to reach a satisfactory conservation status and/or improve its genetic variability.*»⁷

Konklusjon

NOAH konkluderer med at vedtaket utgjør uforsvarlig forvaltning av jerv, og strider med nasjonal og internasjonal lov – §§ 5, 8, 9 og 18 andre ledd i nml., Grunnlovens § 112 og artikkel 2 og 9 i Bernkonvensjonen. I tillegg strider vedtaket med mål 4 i den nye naturavtalen (Kunming-Montreal rammeverket) som ble vedtatt i desember 2022.

NOAH ber om at vår klage tas til følge og at det ikke tillates lisensfelling av 15 jerv i region 7 i 2025-2026. Vi ber om at vedtaket erklæres ugyldig på grunn av at vilkårene for å tillate lisensjakt ikke er oppfylt.

Med vennlig hilsen

NOAH – for dyrs rettigheter v/

Henriette Løkken Diesen (biolog)

⁷ Recommendation No. 163 (2012) of the Standing Committee (30.11.2012) on the management of expanding populations of large carnivores in Europe. Tilgjengelig på: <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?p=&id=2010757&Site=&BackColorInternet=B9BDEE&BackColorIntranet=FFCD4F&BackColorLogged=FFC679&direct=true>.

20. mai 2025

Til Rovviltnemnda i region 7 v/Statsforvalteren i Nordland
Klima- og miljødepartementet

Klage på vedtak om lisensfelling av bjørn i region 7

Foreningen Våre Rovdyr (FVR) klager herved på vedtaket om å åpne for lisensfelling av bjørn i region 7 datert 6.5.25 med referanse 2025/242. FVR stiller seg uforstående til hvorfor det nå åpnes for lisensfelling av bjørn i en region som knapt nok har registrert bjørn innenfor sine grenser. Stortinget har bestemt at region 7 skal ha minst én yngling av bjørn og det er det ikke. Det er kun registrert noen streifbjørner i denne regionen.

Det er bemerkelsesverdig at rovviltnemnda i region 7 nå vedtar lisensfelling av bjørn på et så svakt faglig grunnlag. Vedtaket begrunnes med behovet for «bestandsregulering». Region 7 har ikke en godkjent forvaltningsplan for bjørn og har ikke vist seg kompetent til å ha forvaltningsansvar for denne trua arten i norsk natur. Rovviltnemnda i region 7 har nektet å etterkomme Klima- og miljødepartementets anmodning om å endre forvaltningsområdet for bjørn i regionen.

Bestandens situasjon

I rovviltregion 7 ble det kun påvist tre hannbjørner i 2024, sammenlignet med kun én i 2023. Det er ikke registrert noen hunnbjørner i regionen (<https://brage.nina.no/nina-xmlui/bitstream/handle/11250/3185710/ninarapport2594.pdf?sequence=1&is>

[Allowed=y](#)). Nemndas oppgave er å bygge opp bestanden til over det minimumsnivået som Stortinget har bestemt.

Det er i 2024 en kjent avgang på 14 brunbjørner i Norge. Ti av bjørnene er felt på skadefelling, to er skutt under lisensjakt og to er rester av døde bjørnunger.

Rovviltnemnda forvalter ikke bjørn på en forsvarlig måte

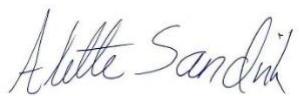
Hvis region 7 skal klare å oppnå målet om minst et bjørnungekull i året, trengs både unge og voksne bjørner av begge kjønn. Det kommer årlig en rekke påstander om et stort antall sauer som blir drept av bjørn i Nordland uten at dette har blitt dokumentert. I 2023 undersøkte SNO 59 drepte sauer som var påstått tatt av bjørn, kun 7 av de ble dokumentert tatt av bjørn. Det er tydelig at man i denne regionen har antagelser om bjørn som skadegjørere som langt overgår de faktiske forhold. Ved observasjoner av bjørn i nærheten av beitedyr så er man påkrevd å gjøre forebyggende tiltak. Felling skal være siste utvei. I brev av 19. mai 2023 fra KLD står det følgende: «*Rovviltnemndene skal ved eventuelle vedtak om betinget skadefelling og lisensfelling av brunbjørn forvalte bestanden med formål å nå de regionale bestandsmålene*». Videre skriver KLD at når regionen ikke har nådd bestandsmålet så skal det være en restriktiv bruk av virkemiddelet lisensfelling.

Konklusjon

- Vedtaket om lisensfelling av bjørn i region 7 bryter med naturmangfoldloven § 5 om beskyttelse av arter og deres genetiske mangfold.
- Rovviltnemnda i region 7 har ikke en forvaltning av bjørn som er i tråd med regelverket.
- Bestanden av brunbjørn ligger i dag under det fastsatte bestandsmålet for region 7, og forvaltningen må derfor legge til rette for en bestandsøkning.

På vegne av de stemmeløse i norsk natur,

Foreningen Våre Rovdyr

Alette Sandvik, daglig leder, as@fvr.no

Ingvild Elise Ihle, rådgiver, ii@fvr.no

Epost: post@rovdyrvern.no
ida.skjerden@hotmail.com

Statsforvalteren i Nordland

Dato: 08.05.2025

Klage fra Aktivt Rovdyrvern (ARV) på Rovviltnemnda region 7 – vedtak om lisensjaktkvote 1 bjørn Grane og Hattfjelldal kommuner, datert 06.05.2025

ARV legger til grunn at vedtaket er gjeldende for tidsrommet for lisensjakt på bjørn, fra 21.08-15.10.2025, skjønt dette ikke fremgår av vedtaket.

Fra bestandsovervåkingen

Fra 'DNA-basert overvåking av brunbjørn i Norge i 2024': «Ut ifra de individbestemte prøvene ble det påvist 191 ulike individer, hvorav 85 (45 %) var hunn bjørner og 106 (55 %) var hannbjørner. Dette er en økning på 13 individer (7 %) sammenlignet med 2023..

...Det er i 2024 en kjent avgang på 14 brunbjørner i Norge, som er høyere enn foregående år. Alle disse er medregnet blant årets 191 påviste individer. Ti av bjørnene er felt på skadefelling og to er skutt under lisensjakt.»

Bestandsmål og bestandssituasjonen

Det er bestandsmål for 1 yngling i region 7 – Nordland. Bestandsstatus er 0. Regionen ligger følgelig under bestandsmålet. Det fremgår ikke tall fra region 7 i Rovdatas bestandsovervåkning.

Rovviltnemnda kan ikke påberope behov for bestandsregulering all den tid det dreier seg om tilstedeværelse av kanskje én bjørn i gjeldende kommuner og regionen er under bestandsmålet.

Bjørnebestanden i Norge er under hardt press. Den har status som sterkt truet i Artsdatabankens rødliste. Bestands situasjon er avhengig av binner og deres reproduktivitet. Bestanden har økt med i alt 13 individer, men de 12 som ble drept i fjor utgjør en del av de 191 bjørnene, altså har vi så vidt vites nå totalt 179 bjørner, hvorav 83 (?) er binner, idet 2 norske binner ble drept på lisensjakt i Sverige høst 2024.

Belastning på bestanden

Rovviltnemnda i region 3 har åpnet for skadefellingskvote på 4 bjørner. Rovviltnemnda i region 5 har åpnet for skadefellingskvote på 6 bjørner. En forsiktig oppgang på estimert 11,4 kull nasjonalt i fjor kan ikke begrunne lisensjakt.

ARV hevder at dette utgjør en for stor belastning på bestanden slik at denne samlet sett ikke er levedyktig qua høye lisensjakt- og skadefellingskvoter.

Rovviltnemndas mandat - å ivareta den todelte målsettingen

Herværende lisensjaktvote peker på en skadesituasjon gjennom høsten 2024, og går slik mot

sitt eget sekretariats anbefalinger om ikke å vedta lisensjaktkvote i regionen. Dette er i seg selv oppsiktsvekkende. Rovviltnemnda har som sitt mandat å forvalte en todelt målsetting. Her ser vi kun en ivaretagelse av beitedyreienes interesser og ikke en ivaretagelse og styrking av fredet, sterkt truet bjørn. Bjørn er en del av norsk fauna og skal hensynstas, men ofres til fordel for jakt- og næringsinteresser.

Skadefelling, lisensjakt og bjørnens økologi

Rovviltnemnda i region 7 ønsker å skyte den ene bjørnen de har i hele fylket. Det er helt uakseptabelt. ARV provoserer opplyst hvilke tiltak Rovviltnemnda benytter for å styrke bestanden av bjørn i sin region i lys av nemndas mandat og todelte målsetting.

Bjørnebestanden har fortsatt ikke kommet opp på det nasjonale bestandsmålet om 13 ynglinger pr år. Dette skyldes utelukkende jakt og skadefellinger. Samtidig har vi den prekære situasjonen i Sverige hvor det for tiden drives hard beskatning av bjørn. Dette rammer også den norske bjørnebestand, både med hensyn til redusert immigrasjon og genetisk utveksling. 1/3 av de norske bjørnene blir skutt i Sverige.

Bjørnebestanden bruker mange år på å hente seg inn etter jakt og hard beskatning. Dette skyldes blant annet lav reproduksjon og reproduksjonshastighet. Bjørners primære ernæring er herbivore; planter, urter, vekster, maur på våren, ikke kjøtt.

DNA-prøvene fra vår 2025 er ikke analysert. Det fremgår ikke av Rovbase hvorvidt det dreier seg om en hannbjørn eller ei binne, eventuelt ei binne med unger. Vedtaket tar ikke hensyn til dette, heller. Det er ikke formulert inn reservasjoner mot jakt på binne eller binne med unger i vedtaket.

Lisensjakt er således ikke å betrakte som et egnet virkemiddel for å beskytte sauer i området; tilsyn og ikke-dødelige tiltak er langt mer effektivt.

Skadesituasjonen

En har registrert DNA og spor av bjørn i Grane og Hattfjelldal kommuner og det er dokumentert skader på sau som tillegges bjørn i Hattfjelldal gjennom høsten 2024.

Det er stor usikkerhet knyttet til slike skadefunn. Bjørnen kan ha kommet på kadavre og slik bli tillagt skader som ikke initielt var forårsaket av bjørn. Det er disse funnene Rovviltnemnda region 7 nå velger å basere sitt vedtak om lisensjakt på en bjørn på. Det at det er funnet spor av DNA på skadde sauer i Hattfjelldal betyr altså ikke at bjørnen har tatt sauen, nødvendigvis. ARV vil også anmode beitedyreiere om å føre tilsyn og bruke rovviltavvisende gjerder og andre avbøtende og avvergende tiltak dersom det er kjent at det er rovdyr i området. Dette av dyrevelferdshensyn.

Oppsummering – ARVs vurdering

ARV mener at lisensjakt på bjørn, en bestand som ligger under et allerede lavt satt bestandsmål, er uforsvarlig og ikke i tråd med todelt målsetting. I region 7 er man ovenikjøpet under bestandsmålet på 1 yngling og dette berger ikke for lisensjaktkvote i området. Denne bjørnen, som Rovviltnemnda vil avlive, kan i tillegg være ei binne, noe som styrker vår bekymring for bestanden. Lisensjakt er ikke egnet som bestandsregulerende tiltak all den tid bestandsregulering er uaktuelt og irrelevant når det gjelder bjørn.

Dersom Rovviltnemnda vurderer at det er nødvendig med tiltak knyttet til en akutt, pågående og betydelig skadesituasjon, er det naturlig å fastsette en skadefellingskvote på 1 bjørn slik at statsforvalteren kan vurdere dette ved en eventuell søknad som følge av dokumenterte skader på frittgående beitedyr.

Lisensjakt er følgelig ikke riktig virkemiddel. Rovviltnemnda må lytte til sitt sekretariats anbefalinger og basere sine vedtak på faglighet, ikke andre motiver.

Vedtaket må forkastes.

Ida Skjerden
Aktivt Rovdyrvern (ARV)

20. mai 2025

Til Rovviltnemnda i region 7 v/Statsforvalteren i Nordland
Klima- og miljødepartementet

Klage på vedtak om lisensfelling på jerv i region 7

Foreningen Våre Rovdyr (FVR) klager herved på vedtaket om lisensfellingskvote på jerv i region 7 datert 06.05.25. Kvoten er altfor stor, og kvoten på antall tisper er altfor høy. Vedtaket og saksgrunnlaget viser mer enn tydelig at det smale og oppstykkede forvaltningsområde for jerv i region 7 ikke er tilpasset jervens naturlige leveområder og innebærer kontinuerlige konflikter i regionen. Det faglige grunnlaget viser at påviste tap til jerv er på kun 6 – seks – sau og lam i 2024. Et slikt lavt påvist tapstall kan ikke utløse et massivt uttak av jerv som er kategorisert som sterkt truet på norsk rødliste. Jerv er en norsk ansvarsart som står i fare for å bli utryddet fra norsk fauna. Vedtaket bryter med naturmangfoldloven § 5 og 10 hvor arter skal forvaltes i levedyktige bestander i sine naturlige leveområder og den samlede belastningen skal vurderes.

Bestandssituasjon

For 2024 viser bestandstall at jerv ligger på 11 ynglinger, og det regionale bestandsmålet er 10. Bestandstatus i region 7 har vært 11 årlige ynglinger alle de tre siste årene. Det har dessuten blitt utført hiuttak i regionen slik at bestanden nå ligger på 10. Det er derfor ikke rom for å vedta en så høy lisensfellingskvote om regionen skal nå sitt mål om regionalt bestandstall neste år. I vedtaket er ikke jervens situasjon som sterkt truet på norsk rødliste vurdert og rovviltnemnda ser på ingen måte ut til å ta inn over seg at jerven står i fare for å bli utryddet fra norsk fauna. Jerven er i tillegg en norsk ansvarsart da over 25 prosent av den Europeiske bestand av arten befinner seg i Norge. Det blir svært sjelden vurdert

forebyggende tiltak da det ser ut til at regionen og forvaltningstakerne aller helst prioriterer høye kvoter på lisensfelling, skadefelling og søknader om ekstraordinære uttak og hiuttak av jerv. En slik forvaltningspraksis vil ikke bedre statusen til jerv i Norge, snarere tvert imot.

Tapssituasjon

Saksgrunnlaget for vedtaket tydeliggjør at tapssituasjonen for jerv i Nordland er betydelig redusert. Det er kun 6 påviste tap til jerv av sau og lam. Det er erstattet et mye høyere antall, noe som forvaltningen burde se nøyer på. Slike store avvik på ikke-dokumenterte tap burde Klima- og miljødepartementet være interessert i å gjennomgå nøyer. I de fleste andre offentlige etater med erstatningsansvar burde den offentlige instansen kreve dokumentasjon for å utbetale erstatning.

Et slikt begrenset tap og tapssituasjon burde tilsi et sterkt redusert lisensfellingsskvote på jerv i regionen.

Situasjonen i region 7

Situasjonen for rovdyr i region 7 i Nordland kan karakteriseres som ganske spesiell. Det er særdeles høye konflikter, høye kvoter for å skyte rovdyr og en rekke uavklarte situasjoner hvor rovdyr blir skutt. Det har også pågått store diskusjoner omkring forvaltningsplanene som rovviltneemnda i region 7 ikke klarer å tilpasse rovdynenes behov eller naturlige leveområder. Det virker som om det er vanskelig for rovviltneemnda å innse at rovdynene trenger store sammenhengende leveområder, at det er en fordel med sameksistens av flere store rovdyn og at rovdynene krysser landegrenser. Det vi ser her er ikke en kunnskapsbasert forvaltning av rovdyn.

Jerv er fortsatt sterkt truet på norsk rødliste og områdene i Nordland egner seg særdeles godt for jerven, sammen med de andre store rovdynene, spesielt bjørn. Jerven er en åtselers og benytter seg i så stor grad som mulig av åtsler fra andre store rovdyn. Jerven er i tillegg en dyktig art til å fjerne syke og døde dyr fra naturen slik at smittespredning blir redusert.

Konklusjon

- Lisensfellingsskvoten er satt alt for høyt, også for tisper, med tanke på den begrensede tapssituasjonen.
- Jervens status som sterkt truet på norsk rødliste og jerven som norsk ansvarsart er ikke vurdert tilstrekkelig. Naturmangfoldloven § 5 brytes dermed.
- Situasjonen for rovdyn i region 7 er uakseptabel og må vurderes i sin helhet før skadefellingsskvoter og lisensfellingsskvoter blir vurdert.

På vegne av de stemmeløse i norsk natur,

Foreningen Våre Rovdyr

Alette Sandvik, daglig leder, as@fvr.no

Ingvild Elise Ihle, rådgiver, ii@fvr.no

Rovviltnemnda i region 7
v/Statsforvalteren i Nordland
sfnopost@statsforvalteren.no

Deres ref: 2025/242
Oslo, 22.05.2025

Klima- og Miljødepartementet

Aktivt Rovdyrvern (ARV) klager på vedtak om kvote for lisensfelling av jerv i region 7 for 2025/2026

ARV klager på rovviltnemndas vedtak av 6. mai 2025 om lisensfelling av 15 jerver (hvorav maks 7 tisper) i region 7 (jf. saksnr. 2025/242), samt en tilleggskvote på 3 dyr ved full kvoteuttelling. Disse 18 individene kommer i tillegg til kvoten på 12 jerver i samarbeidsområdet med region 8, som også omfatter deler av Nordland.

Vi krever at vedtaket oppheves, subsidiært at kvoten settes til null inntil det foreligger en ny godkjent forvaltningsplan og et kunnskapsgrunnlag som gir reell sikkerhet for at tiltakene ikke strider med naturmangfoldloven, Bernkonvensjonen og føre-var-prinsippet.

1. Manglende rettslig grunnlag – forvaltningsplanen trukket tilbake av KLD

Klima- og miljødepartementet har tidligere trukket tilbake forvaltningsplanen for store rovdyr i Nordland, med begrunnelse i at den ikke var egnet til å ivareta de store rovdyrartenes vern og hensynet til soneforvaltning. Likevel viser nemnda til denne ugyldiggjorte planen som grunnlag for sitt vedtak. Dette er en alvorlig saksbehandlingsfeil og strider mot kravet til gyldig rettslig grunnlag i forvaltningsloven § 25 og naturmangfoldloven §§ 7 og 10.

2. Mangel på tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag og feil bruk av statistikk

Nemnda begrunner vedtaket med at bestandsmålet for jerv er oppfylt (10 ynglinger per år) og viser til 11 registrerte ynglinger i 2024. Det nevnes ikke at dette tallet gjelder *før* gjennomførte hiuttak og lisensjakt. Miljødirektoratets egne tall viser at det allerede ble felt én tisper og to valper i Saltdal kommune i april 2025.

Når hiuttak, lisensjakt og fellingskvoter summeres, overskrides bærekraftig uttak. Dette svekker bestandens reelle størrelse og kjønnsbalanse, noe som ikke er vurdert i vedtaket.

Naturmangfoldloven § 8 krever at beslutninger skal bygge på oppdatert kunnskap og faglige vurderinger – her foreligger åpenbart et kunnskapsbrudd.

3. Manglende vurdering av samlet belastning og føre-var-prinsippet

Nemnda unnlater å vurdere den samlede belastningen jervebestanden utsettes for, slik naturmangfoldloven § 10 krever. Dette gjelder både:

- tidligere og kommende hiuttak
- lisensfelling i samarbeidsområdet med region 8
- tisper som felles i yngleområder

Særlig gjelder dette Hattfjelldal og deler av Indre Helgeland, hvor jerven systematisk fjernes, ofte med liten eller ingen dokumentert skade. Dette strider mot § 9 om føre-var-prinsippet, og nemnda kan ikke dokumentere at jaktuttaket ikke vil skade bestandens overlevelse på sikt.

4. Uforholdsmessig tiltak – ingen krav til skadeforebygging eller beitetilsyn

Vedtaket baseres på erstatningstall for sau og rein, men uten at det foreligger krav til:

- dokumentert tapsårsak
- tiltak for forebygging (tilsyn, flytting, redusert tetthet)
- vurdering av andre tapsefaktorer (vær, sykdom)

Erstatningspraksis i Nordland tilsier at beitenæringen får kompensasjon selv ved lav dokumentasjonsgrad. Dette gir økonomiske insentiver til å opprettholde konflikt fremfor løsninger. Det er uakseptabelt at et fredet rovdyr skal reguleres på bakgrunn av påstander uten krav til kontroll eller motytelse.

5. Uforholdsmessig høy kvote – og ubegrunnet ekstrakvote

Vedtaket inneholder en tilleggskvote på tre jerver, som kan fordeles senere basert på «skadesituasjonen». Dette åpner for skjønnsmessige og lite transparente beslutninger uten ny klageadgang. Slike "bufferkvoter" er ikke hjemlet i naturmangfoldloven § 18 og strider med forvaltningslovens krav til forhåndsvarsling og innsyn i saksbehandling.

6. Konflikt med Norges internasjonale forpliktelser

Jerven er rødlistet som sårbar (VU) og fredet i henhold til Bernkonvensjonen og konvensjonen om biologisk mangfold. En så omfattende jakt som her foreslått, uten etterprøvbare faglige begrunnelse og uten vekt på ikke-letale tiltak, setter Norge i fare for å bryte sine internasjonale forpliktelser.

7. Kritikk av saksbehandlingen og overprøving av sekretariatet

Nemnda har ikke lagt sekretariatets faglige vurderinger til grunn, men gjort politisk motivert overstyring under henvisning til «belastning for beitenæringen». Det er ikke dokumentert at disse belastningene ikke kunne vært håndtert med andre midler. Det svekker tilliten til en kunnskapsbasert forvaltning og underminerer sekretariatets rolle.

Konklusjon

Vedtaket bygger på en ugyldig forvaltningsplan, svekket kunnskapsgrunnlag, og uten etterlevelse av naturmangfoldlovens §§ 7–10. Det er ikke gjort forsvarlige vurderinger av samlet belastning eller økologisk bærekraft. Det foreligger heller ingen krav om alternative skadeforebyggende tiltak. Dette bryter med både norsk lovgivning og internasjonale forpliktelser.

Aktivt Rovdyrvern (ARV) krever derfor at Klima- og miljødepartementet omgjør vedtaket og setter kvoten for lisensfelling av jerv i region 7 for 2025–2026 til null.

Vennlig hilsen

Hege O'Wiidt
Hasselhaugveien 32
0851 Oslo
+47 99713681

Aktivt Rovdyrvern
org.nr. 825731342

Til:

Rovviltnemnda i region 7
v/ Statsforvalteren i Nordland
sfnopost@statsforvalteren.no

Fra:

NOAH – for dyrs rettigheter
Dronningens gate 13
0152 Oslo
register@dyrsrettigheter.no

Ref: 2025/242

Dato: 27.05.2025

Klage på vedtak om kvote for lisensfelling av bjørn i region 7 – Nordland 2025

NOAH – for dyrs rettigheter påklager med dette vedtak om kvote for lisensfelling av bjørn i region 7 Nordland i 2025/2026. Rovviltnemnda har viket fra den faglige begrunnelsen fra sekretariatet og likevel vedtatt å åpne for lisensfelling av bjørn i regionen. Nemnda har vedtatt en kvote for lisensfelling av 1 hannbjørn i Hattfjelldal og Grane kommuner i 2025. NOAH mener vedtaket er ulovlig og bør omgjøres slik at det ikke tillates lisensfelling av bjørn i region 7.

NOAHs vurdering

NOAH mener vedtaket utgjør uforsvarlig forvaltning av sterkt truet bjørn, og er i strid med både naturmangfoldloven og Bernkonvensjonen, og derfor må omgjøres. NOAH mener også at vedtaket ikke er faglig begrunnet. I saksframlegget konkluderer sekretariatet med at forvaltningsplanen ikke er egnet som styringsverktøy for langsiktig forvaltning av bjørn i region 7, at bjørnebestanden er under det regionale bestandsmålet, og at det dermed **ikke** bør åpnes for lisensfelling av bjørn i fylket.

Sekretariatet påpeker også: *«I 2023 og 2024 var det nemnda som hadde vedtaksmyndighet på lisensfelling av brunbjørn. På bakgrunn av at bestandsmålet for region 7 ikke var oppfylt, vedtok nemnda begge disse årene at det ikke var grunnlag for å bruke lisensfelling til å begrense bestanden og/eller utbredelsen av brunbjørn i Nordland. De siste årene før 2023, der Miljødirektoratet har hatt vedtaksmyndighet, har det heller ikke vært åpnet for lisensfelling av brunbjørn i Nordland.»*

Det aktuelle vedtaket bryter dermed med en etablert forvaltningspraksis, som har vært ført av både nemnda og Miljødirektoratet tidligere. Rovviltmemnda forsøker å legitimere lisensfelling ved å vise til tap av beitedyr, DNA-dokumentert bjørnetilstedeværelse og behovet for å ivareta Stortingets todelte målsetting. Rovviltmemndas begrunnelse bygger imidlertid på en feilaktig tolkning av Stortingets todelte målsetting. Den todelte målsettingen forutsetter også bevaring av rovviltbestander. Når bestandsmålet for brunbjørn ikke er oppnådd i region 7, skal hovedprioriteten være å bygge opp bestanden, ikke å regulere den ned. Nemndas henvisning til tapstall og dokumentert bjørnetilstedeværelse endrer ikke dette. Eventuelle tap av beitedyr kan håndteres gjennom forebyggende tiltak, ikke ved generell lisensfelling i en region hvor bestanden allerede ligger under bestandsmålet. **Vedtaket bryter med gjeldende regelverk, tidligere praksis og den faglige vurderingen fra sekretariatet.**

Ytterligere kommentarer

1. Lisensfelling vil true bestandens overlevelse

Bjørn er en sterkt truet art i Norge. Bjørn lå ved siste rødlistevurdering (2021) på grensen mellom kritisk og sterkt truet. Den tilgrensende bestanden i Sverige er også i nedgang, og den svenske bestanden er kategorisert som nær truet (NT). I tillegg er verken det regionale eller nasjonale bestandsmålet nådd. Dette medfører at det ikke under noen omstendigheter bør tillates lisensfelling av bjørn.

NOAH har vanskeligheter med å forstå hvorfor rovviltmemnda ikke har anvendt føre-var-prinsippet i denne saken. Vedtaket viser ikke til noen tidsramme for å bringe bjørn ut av statusen som sterkt truet. Det er heller ikke en plan for hvordan man skal få bestanden opp på bestandsmålet (som et minimum), eller som beskriver andre måter for hvordan målet i nml. § 5 vil bli nådd. Dette innebærer at økologiske mål blir satt til side til fordel for ikke-økologiske hensyn, og oppfyllelsen av forpliktelser i nml. § 5 blir utsatt til en ubestemt fremtid. NOAH vil understreke at forpliktelsen i § 5 nml. innebærer å ta tiltak for å forbedre bevaringsstatusen, slik at bjørn ikke lenger ville være sterkt truet i Norge. Norge har denne forpliktelsen overfor det internasjonale samfunnet, på grunnlag av Bernkonvensjonens artikkel 2.

På grunn av mangel på en forvaltningsplan om langsiktig overlevelse av brunbjørnbestanden i Norge og de relaterte usikkerhetene med hensyn til hvordan levedyktigheten av bestanden skal sikres på lang sikt, er kravet til kunnskapsgrunnlaget henholdsvis større (jf. § 8 nml.) enn det ville vært hvis det var en slik plan vedtatt. Derfor har rovviltmemnda også en større byrde for å vise hvordan den langsiktige overlevelsen sikres ved andre tiltak. NOAH mener at

rovviltnemnda ikke har tatt tilstrekkelige tiltak for å sikre at fellingene ikke medfører fare for langsiktig overlevelse og levedyktighet av bjørnebestanden i Norge. Rovviltnemnda gir verken kunnskapsgrunnlaget eller forklaringer for konklusjonene sine om bestandens evne til overlevelse på kort eller lang sikt. Disse konklusjonene synes snarere å være ønsketenkning og spekulasjon om utviklingen av bjørnebestanden. Dette oppfyller ikke kravet i § 8 i nml. om kunnskapsgrunnlaget til offentlige beslutninger. Siden det foreligger en risiko for alvorlig og irreversibel skade på naturmangfoldet, bør føre-var-prinsippet komme til anvendelse i denne saken.

NOAH mener at rovviltnemnda i dette tilfellet ikke har sikret at fellingene ikke medfører fare for langsiktig overlevelse og levedyktighet av bjørnebestanden i Norge.

2. Vilkåret om skade er ikke oppfylt

NOAH mener det ikke er noe grunnlag for å tillate lisensfelling i regionen, jf. nml. § 18 bokstav b. Klima- og miljødepartementet har i sine klageavgjørelser påpekt at artikkel 9 nr. 1 i Bernkonvensjonen åpner for felling av vilt for å avverge «alvorlig skade» på blant annet husdyr og tamrein, så fremt visse vilkår er tilfredsstilt. Departementet skriver: «Ordet «alvorlig» innebærer krav til et visst omfang og en viss alvorlighetsgrad. Også konvensjonens verneformål trekker i retning av at det må være tale om fare for kvalifisert skade».

Ifølge informasjonen i saksframlegget var det kun påvist 29 sauer og lam tatt av bjørn i regionen i 2024. De siste 15 årene er det kun registrert 6 påviste bjørneskader på rein. Sist det ble påvist tap av rein til brunbjørn i Nordland var i 2022 (1) og 2023 (2) i henholdsvis Grane og Vefsn kommuner. Utover dette, er det ikke påvist tap av rein til brunbjørn i Nordland siden 2014, ifølge saksframlegget. NOAH mener at skadeomfanget ikke er av en slik størrelse eller alvorlighet som gir grunnlag til å tillate lisensfelling av sterkt truet bjørn, jf. nml. § 18 første ledd bokstav b.

NOAH henviser til Revised Resolution No. 2 (1993) on the scope of Articles 8 and 9 of the Bern Convention, vedtatt av den Stående Komiteen den 2. desember 2011 hvor det lyder i henhold til anvendelse og fortolkning av artikkel 9 første ledd bokstav b (som tilsvarer nml. § 18 første ledd bokstav b): «(...) The exceptions should be proportional to the damage suffered (...)». På lignende måte har Lovavdelingen uttalt at «loven oppstiller et visst minstekrav til skadens alvorlighetsgrad og omfang, før uttak kan skje» (Lovavdelingens uttalelse den 15.12.2016, s 5). NOAH mener at dette minstekravet ikke er oppfylt i vedtaket.

Bjørn er svært mobile dyr og spesielt unge hannbjørner er kjent for å vandre lange avstander på jakt etter partner. Myndighetene er nødt til å tolerere at bjørn går inn og passerer gjennom områder som er beiteprioritert. Dette er avgjørende for å sikre overlevelsen til bjørnebestanden på lang sikt. Det betyr også at et visst «skadepotensiale» må tolereres, og at skade på beitedyr må forhindres på andre måter enn letale grep.

Vedtaket unnlater å gjennomføre en konkret vurdering av skaderisikoen og å vise – utover generelle uttalelser – hva som er omfanget, alvorlighetsgraden eller sannsynligheten for den eventuelle fremtidige skaden. Dette betyr at et av hovedvilkårene for å tillate felling ikke er vist å være oppfylt, jf. nml. § 18 første ledd bokstav b, og Bernkonvensjonens artikkel 9 første ledd bokstav b. I tillegg har de nevnte manglene virket bestemmende på vedtakets innhold som utgjør vedtaket ugyldig, jf. forvaltningslovens § 41.

3. Vilkåret om andre tilfredsstillende løsninger er ikke oppfylt

Ifølge naturmangfoldlovens § 18 er det adgang til felling kun dersom vilkåret om at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte, er oppfylt. Det finnes mange alternativer til nedskyting av bjørn, men disse er ikke tilstrekkelig drøftet eller forsøkt i dette tilfellet.

NOAH mener at vedtaket unnlater å oppfylle kravet om reell vurdering av andre løsninger uttalt i p. 7 i vedlegg til «Revised Resolution No. 2 (1993) on the scope of Articles 8 and 9 of the Bern Convention»: «The competent national authority should choose, among possible alternatives, the most appropriate one that will have the least adverse effects on the species while solving the problem. The reasoning of the choice should be objective and verifiable». NOAH anser at vilkåret om andre tilfredsstillende løsninger ikke er oppfylt, og at vedtaket dermed er ugyldig, jf. nml. § 18.

Nemnda har ikke gitt noen objektiv eller verifiserbar begrunnelse for hvorfor felling er den eneste løsningen i denne saken, slik Bernkonvensjonen krever. NOAH mener det finnes en rekke ikke-dødelige tiltak som kan brukes, og som er mer effektive for beskyttelse av beitedyr, enn skyting av bjørn som uansett vil vandre tilbake til de aktuelle områdene i regionen.

Bedøving og flytting av bjørn til andre områder er et virkemiddel som ofte ikke blir vurdert eller brukt i «skadesituasjoner». Det må også vurderes å flytte sau og tamrein til områder der det er mindre sannsynlighet for konflikt mellom beitedyr og rovdyr. Om våren kan utslipp av beitedyr til utmark utsettes. Det er også mulig å gjennomføre tiltak slik at beitedyr ikke slippes ut

i rovdyrområder overhodet. Forvaltningen har gode intensiver i form av tydelig økonomisk kompensasjon for innkjøp av fôr til fôring på gårder. Det finnes også tilskudd til sauehold som velger å holde dyrene hjemme i beitesesongen. Rovviltnemnda har heller ikke forsøkt andre tiltak, som for eksempel rovviltavvisende gjerder, skremming (apparater som utløser lyd og lys), sanke dyr ned fra utmarksbeite, holde dyr tilbake fra utmarksbeite og sanke dyr inn i nattkve.

Det er klart at skyting ikke vil være effektivt for å gjøre noe med den «vedvarende skadesituasjonen», så lenge det finnes bjørn i Norge og Sverige. Det vil alltid forekomme bjørn i området og vedvarende skyting vil ikke endre den situasjonen. Rovdyrangrep vil skje så lenge vi fortsetter å slippe forsvarsløse husdyr i naturen. Å skyte hvert rovdyr som tar husdyr, er ikke en bærekraftig løsning. NOAH mener det er på høy tid å se nærmere på den økologiske og biologiske dynamikken i bjørnenes bevegelse og bruk av områder, og basere politikk på denne kunnskapen.

Rovviltnemnda har ikke gitt noen objektiv eller verifiserbar begrunnelse for hvorfor felling er den eneste tilfredsstillende løsningen i saken. NOAH mener at det finnes andre tilfredsstillende løsninger som ikke har blitt vurdert i denne saken. Derfor kan NOAH ikke se at et av hovedvilkårene for felling er oppfylt, jf. nml. § 18 andre ledd og Bernkonvensjonens artikkel 9.

Konklusjon

NOAH konkluderer med at vedtaket utgjør uforsvarlig forvaltning av bjørn, og strider med nasjonal og internasjonal lov – §§ 5, 8, 9 og 18 andre ledd i nml., Grunnlovens § 112 og artikkel 2 og 9 i Bernkonvensjonen. Vedtaket undergraver også faglig baserte vurderinger fra nemndas eget sekretariat, som tydelig fraråder lisensfelling i lys av bjørnens kritiske situasjon i regionen. På dette grunnlag ber NOAH om at vår klage tas til følge og at det ikke åpnes for lisensfelling av bjørn i region 7 i 2025.

Med vennlig hilsen
NOAH – for dyrs rettigheter v/
Henriette L. Diesen (biolog)

